

füddamest läbbi: lessest ja temma lambist ma leidfin head ellu õppetust, mis igga ristiiuimessele tarwis lähhäb tähhele panna ja allati meles piddada!" —

Seeb se nüüd on, armas luggija! mispärrast minnagi sedda luggu ollen üllespannud: tahhaksin, et sa mitte ükski luggedes aega ei wida, waid et ka saaksid jädawat ellu õppetust! Panna enne kui eddasi loed filmapilguks kalendri kõrwale ja mõtle järrel, mis sa küll Rona sare lessest wõiksid õppida! —

Tahhan so mõtted pari sõnnaga tele juhhatada: Eks mailm olle sure merre sarnane ja iggaüks inimenne nagu laewakenne laenete peal? Eks meie püa taewa rigi rahhu ja õnnistust, otsekui laewad püawad saddamasse, kus wõd egga päwa enniam hukkatust polle karta? — Eks Pühha kirri üttele ka: Teie walguis paistku inimeste ees! ja jälle: pinne ei wõi pinmedale teed juhhatada! — Mõttele nattukesse järrele, ehk siis leiad omma ellust mõnda, kus leik naene sulle märgiks wõib olla. Wata enese peale! olled ehk isä, olled emma laste keskel: kas kannad hoolt, et Jummalä tõe sõnna lambike so kojäs allati põlleb? kas wõid Daweti lauluga (119, 105) kita: Sinnu sõnna on mo jallale lambiks ja walguisfeks mo jalgte peal! — ? So poesjad, tüttred on ülleskaswanud ja peawad sinnu jurest wäljaminnema, et isse mailmas omma pead toidaksid; agga mailmas on kurjad kiufatused nagu

fallajad kaljud; seal wõib pea hukkatuõ ihhule ja hingele tulla, sest mailmas otsekui merre peal ei olle tormidest pudu. Kui nüüd lapsed emale ärralähwad, kas nende isä-kojäs sedda aknat on ollemas, kust neile ellu walguis nende tede peale wälja paisatab, mis pinmedasli õiget teed näitab ja otse hingamiõse ja rahhu paika juhhatab? Küssime selgemalt: kas lapsed sinnu jurest ärraminnes sawad ennestega wõtma Jესuse Kristuõse armastust, mis Jummalä sõnna läbbi põllema süütsid? Wõi kas sa olled wibinud, lampi akna peal põllema panna, ehk olled jõlleda neitsi kombel unnuõtanud õlli murretseda, nõnda et lambid ei wõi põlleda? — Sul on mittu hinge, sedda enniam armastad, kui muud asju mis sul siin ilmas on, — agga mõttele nüüd, pärrast on üks ehk kaks nende seast, pärrast on nemmad kõik omma ussu laewaga eksitusse kaljude peale hukka läinud, ja sinna õllid süallune! —

Ja sinna perremees ehk perrenaene, kuidä kannad hoolt omma perre hingede eest? Kas sinnu kojäs on Jummalä sõnna walguis leida, mis hinged walguõstab? ja kui kegi neist eksib, kas tõe ja armastuõse walguis paistab aknast eksijale, et tedda aitaks ja sadaks taggasi Dnnisteggia jure? — Ja meie kõik, kes tahhame ristiiuimesed olla tõe, mitte ükski nimme polest, kas olleme walguõstamisfeks kõige omma liggimestele? Apostel ütteleb jo